

Părintele Cleopa, „dascăl” în cadrul orei de religie

Viața părintelui Ilie Cleopa reprezintă un model de iubire și rugăciune stăruitoare, de aceea, cinstind-o și încercând să o urmăm, ne vom îmbogăți spiritual. Este și motivul pentru care am considerat potrivit să desfășurăm în satul Sulița, localitatea sa natală din județul Botoșani, un proiect educațional cu scopul dezvoltării sentimentelor de dragoste, prețuire și respect față de acest părinte, o personalitate duhovnicească importantă a românilor. Aducem, astfel, și cititorilor o fărâmbă din bucuria noastră.

Obiectivele acestui proiect educațional au constat în formarea sentimentelor de iubire și admirație pentru valorile spirituale, îmbogățirea cunoștințelor despre părintele de vrednică pomenire, dezvoltarea unui comportament moral-creștin, precum și crearea unor momente de bucurie interioară. Pe parcursul activității am prezentat aspecte elocvente din viața și activitatea părintelui Cleopa, am împărtășit impresii, am scris mărturii. În rândurile următoare vom încerca să aducem cititorilor o fărâmbă din bucuria noastră, care sperăm că ne vor împărtăși sentimentele pozitive.

Formarea duhovnicească

Sfaturile pe care le oferea părintele Ilie Cleopa sunt mereu actuale și au puterea să călăuzească multe persoane spre Împărăția cerurilor, a fost cu siguranță un iscusit îndrumător de suflete. Acest dar al său a avut la bază o profundă asumare a lui Hristos în viața personală. Trăirea în și cu Dumnezeu i-a fost prioritate încă din copilăria sa.

În satul Sulița, din județul Botoșani, și-a început părintele viața, având de mic drept cărți de căpetenie Psaltirea și Ceaslovul. Maica Domnului și sfinții îi erau „prietenii de suflet”. După ce în copilărie, bolnav fiind, fusese „dăruit Maicii Domnului” de către mama sa, ceea ce i-a și adus grabnica însănătoșire, Maica Domnului i-a rămas profund înrădăcinată în inimă. El însuși vorbea despre evlavie deosebită ce o avea la Maica Domnului, mărturisind că încă de la vârsta de 11 ani învățase Acatistul Bunei Vestiri pe de rost.

De la vârstă fragedă, împreună cu frații săi Gheorghe și Vasile, micul Constantin, viitorul părinte Cleopa, se îngrijea să pască oile familiei. Deseori ajungeau pe pajiștile din preajma Mănăstirii Cozancea, unde își odihneau sufletele. Aici au cunoscut mai multe despre viața călugărească și au „ucenicit” împreună pe lângă părintele Paisie Olaru, primind de la acesta mângâiere duhovnicească, multe povești ziditoare și îndrumare spre rugăciunea cea neîntreruptă „Doamne Iisuse”. Aceste experiențe duhovnicești au condus apoi pe tânărul Constantin și pe frații săi spre a se dedica vieții călugărești.

La Mănăstirea Sihăstria, mănăstirea sa de metanie, după o viață în slujba lui Dumnezeu, în care a purtat „lupta cea bună”, părintele Cleopa s-a mutat la Domnul Iisus Hristos la data de 2 decembrie 1998.

Model pentru profesorii de religie

Părintele Cleopa a rămas în inimile ucenicilor săi, ale celor care i-au ascultat sfatul

și drept-credincioșilor de oriunde. Pentru locuitorii comunei Sulița, părintele este un important reper spiritual. Am mers și eu la Mănăstirea Cozancea, pe urmele celor doi mari duhovnici: părintele Cleopa Ilie și părintele Paisie Olaru. Pe părintele Cleopa l-am cunoscut pe când eu aveam doar 6 ani, într-un pelerinaj la Mănăstirea Sihastria, alături de mătușa mea și alți credincioși din Sulița. Multe dintre învățăturile date de părintele atunci nu mi le amintesc, însă bucuria sa că au venit pelerini din Sulița mi-o amintesc. Mi-aduc aminte că ne-a vorbit cu drag, cu toate că în ziua aceea vorbise deja timpul maxim pe care i-l recomandaseră medicii zilnic. S-a jertfit totuși în slujba Cuvântului, iar noi, pelerinii, ne-am simțit cuprinși în inima și rugăciunile sale.

După ce am absolvit Facultatea de Teologie Ortodoxă mi s-a părut firesc să predau religia la Sulița. De acolo am simțit chemarea cea mai puternică. Adeseori, părintele Cleopa este amintit în discuțiile mele cu elevii. Ne hrănim împreună sufletele cu învățăturile sale minunate. Părintele Cleopa este iubit și încă actual. De aceea, mai tinerii mei prieteni și frați în Domnul Hristos – elevii cărora le predau și de la care totodată primesc lecții de viață folositoare sufletului – mă întreabă uneori: „Când mai vorbim despre părintele Cleopa?”

Proiect la „Ora de religie”

Pentru a-l simți și mai aproape pe părintele Cleopa, am organizat o întâlnire duhovnicească în care am discutat despre viața și activitatea sa. Doamna directoare, cadre didactice și elevi ne-am rugat împreună, am vizionat filmulețe și am povestit despre ceea ce ne-a impresionat la părintele. Am simțit în elevi dragostea deosebită ce i-o poartă acestui mare stâlp al Ortodoxiei românești. Pe parcursul activității am avut multe intervenții ale elevilor, fiecare încercând după puteri să aducă cinstire părintelui. Unii au recitat poezii ale părintelui Cleopa, alții au alcătuit compuneri despre sfinția sa sau au intonat cântări duhovnicești, alții au desenat chipul părintelui, iar unii au prezentat filmulețe cu părintele, pe care le urmăriseră în particular. Ne-am bucurat că elevii s-au arătat interesați să se implice, să se informeze, să împărtășească cu aproapele lor cunoștințele dobândite.

Unul dintre elevii din clasa a VII-a, Denis C., a rămas impresionat de modul în care părintele a vorbit despre treptele rugăciunii. Pios, el ne-a vorbit de rugăciune ca despre „hrana sufletului”. Vorbind despre rugăciunea inimii, despre harul Duhului Sfânt și contemplarea lui Dumnezeu, discursul său părea că ne poartă pe „aripi de rai”. Iată că într-o lume cuprinsă de multe tentații și ispite, părintele Cleopa are „mici ucenici” dornici să atingă culmi spirituale în Hristos. Rugăciunea, smerenia, pocăința sunt încă subiecte care interesează, ceea ce este încurajator!

La finalizarea întâlnirii noastre duhovnicești, elevii și-au exprimat impresiile: „Activitatea noastră mi s-a părut foarte interesantă, deoarece așa am aflat mai multe informații despre părintele Cleopa, care nădăduiesc că ne vor fi de folos tuturor. Pentru mine și pentru familia mea, părintele Cleopa este o personalitate foarte importantă. El ne oferă un exemplu adevărat de viață curată, închinată lui Dumnezeu. Pe mine m-au impresionat mult mai ales istorioarele și învățăturile sale despre răbdare” (Aura A., clasa a VI-a).

„Părintele Cleopa ar putea fi caracterizat prin enumerarea unor virtuți precum iubirea, smerenia, răbdarea, credința. Părintele locuiește în ceruri, dar de acolo ne împarte binecuvântarea sa. Noi putem învăța de la acest părinte să fim mai buni, mai înțelepți, mai răbdători. Urmându-i sfaturile, putem face schimbări în viața noastră, însă trebuie să ne dorim să ne schimbăm viața în bine și să ne străduim să pășim pe urmele marilor noștri duhovnici. Eu cred în posibilitatea oamenilor de a se schimba în bine, cu ajutorul credinței în Dumnezeu” (Alexandra T., clasa a VI-a).

„Părintele Cleopa Ilie este și va fi printre noi. El este pentru noi asemenea unui sfânt, care ne îndeamnă la bună înțelegere cu Dumnezeu, răbdare și milostenie. Noi învățăm de la părintele să încercăm să dobândim adevărata înțelepciune, mergând pe calea lui Hristos. Faptele bune, făcute din adâncul inimii, sunt bunurile cele mai de preț. Doar mergând pe această cale a binelui, pe care a mers și părintele Cleopa, vom reuși să fim fericiți” (David A., clasa a VI-a).

„Datorită activităților și discuțiilor de la ora de religie am reușit să-mi imaginez cum era părintele Cleopa. Am aflat mai multe despre viața sa, despre cum gândea, despre sfaturile sale. Țin minte că, de fiecare dată când urma să ascult câte ceva spus de părintele, simțeam nerăbdare, îmi plăcea să ascult, mă simțeam fascinată de ce auzeam. Părintele Cleopa m-a impresionat în mod extrem de pozitiv și consider că scrierile sale chiar merită să fie citite, iar filmulețele cu el vizionate” (Diana D., clasa a VII-a).

Am constatat cu toții că timpul petrecut împreună a avut rod, deoarece ne-a oferit

multă bucurie duhovnicească și dorința de a înainta pe scara virtuților, de a ne înălța tot mai aproape de Dumnezeu. De asemenea, am simțit că în părintele Ilie Cleopa avem un mare rugător la Hristos Dumnezeu pentru noi. Astfel, am simțit în inimile noastre o părticică de Lumină. Și tot în inimile noastre parcă se auzea cuvântând vocea părintelui Cleopa: „Mânca-v-ar raiul!”.

ziarullumina.ro